

Kitabın Adı: Elif'in Bahar Bayramı

Yazarın Adı: Liane Schneider

Hazırlayan Kişi: Öğrenci: Güler Nisan Kent- Veli: Pelin Kent- Öğretmen: Merve Saka Gerdan

---

Elif'in babası:

- Baksana! Orada bahar tavşanı var! dedi ve leylak renkli çalılıkları işaret etti. Elif artık tavşanların Bahar Bayramı'nı kutladıklarına inanmıyordu. Ama gene de görmek istiyordu. Hızla oraya doğru koştu.

Maalesef tavşan sıçrayarak ortadan kayboldu. Ne yazık!

Babası:

- Kesin boyalı yumurtalarını saklayacak bir yuva arıyor, dedi.
- Çünkü Bahar Bayramı'na iki hafta kalmıştı.

Elif ile babası bahçeyi temizliyorlardı. Babası ağaçlardaki kurumuş dalları ve çalılıkları buduyordu. Bu kuru dallarla Bahar Bayramı ateşi yakacaklardı. Elif onları arabasına taşıdı. Ne zamandır bayramın gelmesini bekliyordu.

Babası kayın ağacından birkaç dal daha kesti. Elif onları vazoya yerleştirdi. Şimdi bayram demeti süslenmeliydi.

Tabii ki yumurtalar da boyanacaktı.

Elif buzdolabından yumurtaları çıkardı. Tam boyamaya başlayacaktı ki annesi içeriden seslendi:

- Dur! Önce yumurtalara üfleyerek içlerini boşaltmak gerekiyor!

Annesi bir yumurtanın altında ve üstünde birer delik açtı. Elif bunu tek başına yapmak istedi. Üfledi de üfledi. Yüzü kıpkırmızı oldu. Ama yumurtanın içi dışarı çıkmıyordu. Biraz daha zorlayınca yumurta kırıldı. İkinci seferde işler daha iyi gitti. Dördüncü yumurtadan sonra Elif'in başı dönmeye başladı. Üfleme işini annesi üstlendi.

Elif boyama işini daha çok sevdi. Bunun için yumurtaları tahta çubuğa geçiriyordu. İlk başta sulu boyalarla rengarenk noktalar yaptı. Bazı yumurtaları gökkuşağı renkleriyle şeritler çizerek süsledi. Bir yumurtanın üzerine keçeli kalemle daireler çizdi. Yumurtalar çabucak bitmişti. Elif'in daha bir sürü fikri vardı.

- Bu kadar fazla yumurta deseni bildiğim için benden çok iyi bahar tavşanı olurdu, dedi.

Annesi onlara yumurtaların nasıl asılacağını gösterdi. İpliği yarım kibrit çöpüne bağladı. İpliğin boşa kalan iki ucunu birleştirip düğümledi. Kibrit parçasını dikkatlice yumurtanın deliğinden içeri itti. Sonra yumurtaları bayram demetine astılar. Demet çok güzel görünüyordu'

Daha sonra Elif, pencere kenarına başka minik bahçe kurdu. Annesi ona küçük bir tabağın üzerine pamuk yaymasını ve arasına tohum ekmesini söyledi. Sonra pamuğu ıslatacaklardı. Elif pamuğun ortasında biraz boş yer bıraktı. Pamuğun içinde bir şeyin büyüyeceğini hiç sanmıyordu. Ama yine de denedi. Tohumlar, karın üzerine serpilmiş kuş yemleri gibi görünüyordu.

Ertesi gün Elif'in ilk işi minik bahçesine bakmak oldu. Henüz görünürde bir şey yoktu. Elif düş kırıklığına uğradı. Hiç pamuğun içinde bir şey büyür müydü!

Annesi:

- Kısa sürede yemyeşil bir bahçen olacak, diye söz verdi. Elif buna güvenip güvenmemek konusunda emin değildi, ama gene de pamuğu ıslattı. İkinci gün tohumlarda filizler görünüyordu. Üçüncü gün ise sonunda çok küçük de olsa yapraklar çıkmıştır.
- Benim bahçem gerçek bir bayram bahçesi, dedi Elif.

Her geçen gün bitkiler biraz daha büyüyordu. Her geçen gün bayram da yaklaşıyordu.

Elif bayram bahçesi için bir yumurta daha boyadı. Üflenip boşaltılmış yumurtanın üzerine, keçeli kalemle bir kapı ve iki pencere çizdi. Kırmızı kartondan bir çatı yaptı. Siyah bir kağıdı yuvarlayarak baca yaptı. Biraz pamuğu duman olarak bacanın içine soktu.

Evi pencerenin pervazındaki yeşil bahçenin üzerine yerleştirdi. O gün akşam yemeğinde, üzerine Elif'in bahçesinden alınan tereler konarak hazırlanmış tereyağlı ekmeğe yediler.

İşte sonunda Cumartesi gelip çatmıştı! Sabah Elif ile babası birlikte dallarda dolu arabayı deniz kenarındaki büyük alana götürdüler. Akşam burada ateş yakılacaktı. Elif'in arkadaşları Ayşe ve Serkan da ateşi görmek istiyorlardı.

Sonunda akşam olmuştu, artık bahar bayramı ateşini görmeye gidebilirlerdi. Elif annesi ve babasının yanında heyecanla hoplayıp zıplıyordu. Ayşe ve Serkan'da yanlarındaydı. Cemil'i bebek arabasına bindirmişlerdi, yoksa çabucak yoruluverirdi.

Oraya vardıklarında bir sürü insanı bahar ateşini beklerken buldular. Deniz kenarında dallardan yapılmış dev bir tepe vardı. Tepenin bir yerine samanlar yerleştirilmişti. Yavaş yavaş hava karardı. İtfaiyecilerden biri bir meşale ile samanı ateşe verdi.

Herkes alkışlıyordu. Çok geçmeden bütün dallar yanmaya başladı. Ateşten çatır çutur sesler geliyordu. O kadar sıcak olmuştu ki, artık tepenin yanına yaklaşılamıyordu. Elif'in suratı ateşten kıpkırmızı olmuştu. İri duman bulutları gökyüzünü kaplıyordu.

Elif, Ayşe ve Serkan ile ateşin etrafında koşturuyordu.

Bazı yerler hala yanmamıştı. Koşuştururken Elif aniden kalakaldı.

- Heey! Burada bir tavşan var! Diye bağırdı. Gerçekten tahta yığının içinde küçük ve koyu renkli bir tavşan vardı ve korkuyla büzülmüştü. Etrafta bir sürü insan olduğu için saklandığı yerden çıkmaya cesaret edemiyordu. Eğer biri kurtarmazsa yanacaktı!

Elif telaşla itfaiyecinin yanına koştu ve ona durumu anlattı. İtfaiyeci büyük eldivenleriyle tavşanı tahta yığınınından çıkardı ve çimenlerin üzerine koydu. Tavşanın etrafında bir sürü çocuk daire oluşturmuştu. Korkuyla yere çömelmişti küçük tavşan ve hiç kıpırdamıyordu. Ölmüş müydü?

Serkan:

- Kıpırdamıyor, dedi.

Elif:

- Ne diyorsun sen! Diye bağırdı. Elif. Ya bu Bahar Bayramı tavşanıysa?

Birden tavşan kımıldanmaya başladı. Dikkatli bir şekilde zıpladı ve hızla koşarak çalıkların arasında gözden kayboldu. Yaşıyordu! Elif mutluydu. Şimdi ilk defa acıktığını ve susadığını hissetti. Babası hepsine köfte ekmeğe ve limonata aldı. Nefesti!

Bir süre sonra alevler gücünü kaybetti Bir itfaiye eri greyder ile ateşten geriye kalanları gömdü. Elif bitene kadar kalmak istedi, ama annesiyle babası artık yatma vaktinin geldiğini söylediler. Cemil çoktan bebek arabasında uykuya dalmıştı. Serkan ve Ayşe de aileleri ile beraber eve gidiyorlardı.

Elif evde hala is kokup kokmadığını merak etti. Uzun süre uyuyamadı. Bugün heyecan verici bir gün olmuştu. Ya ateşteki tavşan gerçekten bir Bahar bayramı tavşanıysa? Sonunda Elif uykuya daldı. Rüyasında bir tavşan gibi hopluyor ve yumurta saklıyordu.

Ertesi sabah Elif çok neşeli uyandı. Çabucak babasını, annesini ve Cemil'i uyandırdı. Kahvaltıdan önce çocuklar bahçeye çıktılar ve Bahar Bayramı yumurtasını aradılar.

Elif bu kez çok farklı bir şey buldu: Çikolatadan ve badem ezmesinden yapılmış yumurtalar ve bir Bahar Bayramı tavşanı.

Hatta küçük kuş yuvasında muhteşem, göz kamaştırıcı bir Bahar Bayramı yuvası vardı. Duman yüzünden biraz is kokuyordu. Bu koku Elif'in artık kesinlikle emin olmasını sağlamıştı. Dün kurtardığı tavşan Bahar Bayramı tavşanıydı!